

Torsdag 21 februari 2008

12. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna i Schengenområdet att använda alla tillgängliga medel (nationella viseringsavgifter) för att underlätta vitryska medborgares rörlighet inom alla medlemsstaters territorium.
13. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen det internationella samfundet i dess helhet att ge det civila samhället i Vitryssland större stöd, framför allt att öka det ekonomiska stödet till oberoende medier, icke-statliga organisationer och till vitryska studenter som studerar i utlandet. Parlamentet välkomnar kommissionens ekonomiska stöd till European Humanities University i Vilnius, Litauen och uppmanar rådet och kommissionen att överväga ekonomiskt stöd för befintliga projekt som syftar till att inrätta den oberoende vitryska tv-stationen Belsat.
14. Europaparlamentet uttrycker sin solidaritet med den förenade demokratiska oppositionen i Vitryssland och med Aljaksandr Milinkevitj, ledare för den demokratiska rörelsen, och alla vitryssar som fortsätter att eftersträva ett oberoende, öppet och demokratiskt Vitryssland baserat på rättstatsprincipen. Oppositionsledarna uppmanas att visa enighet och beslutsamhet i samband med det förestående parlamentsvalet.
15. Europaparlamentet beklagar de beslut som myndigheterna i Vitryssland fattat under de senaste åren att vid upprepade tillfällen inte bevilja inresevisum för Europaparlamentets ledamöter och för ledamöter från nationella parlament. Parlamentet uppmanar myndigheterna i Vitryssland att inte uppställa ytterligare hinder som gör att Europaparlamentets delegation för förbindelserna med Vitryssland inte kan besöka landet och bilda sig en uppfattning på plats samt göra iakttagelser i landet.
16. Europaparlamentet fördömer de restriktioner som myndigheterna i Vitryssland infört gentemot utländska präster som syftar till att begränsa deras möjligheter att komma in i landet för att arbeta i religiösa organisationer och uppmanar myndigheterna i Vitryssland att häva dessa restriktioner.
17. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas parlament och regeringar, FN:s generalsekreterare, OSSE:s parlamentariska församling och Europarådets parlamentariska församling samt myndigheterna i Vitryssland.

Norra Kivu (Demokratiska republiken Kongo)

P6_TA(2008)0072

Europaparlamentets resolution av den 21 februari 2008 om Norra Kivu

(2009/C 184 E/18)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sin resolution av den 17 januari 2008 om situationen i Demokratiska republiken Kongo och våldtäkt som en krigsförbrytelse ⁽¹⁾, och med beaktande av sina tidigare resolutioner om kränkningarna av de mänskliga rättigheterna i Demokratiska republiken Kongo,
- med beaktande av resolutionen av den 22 november 2007 från AVS–EU:s gemensamma parlamentariska församling om situationen i Demokratiska republiken Kongo, särskilt i östra delarna av landet, och dess konsekvenser för regioner,
- med beaktande av sin resolution av den 15 november 2007 om EU:s hantering av instabila situationer i utvecklingsländer ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén med titeln "EU:s hantering av instabila situationer – insatser för hållbar utveckling, stabilitet och fred i svåra förhållanden" (KOM(2007)0643) och kommissionens arbetsdokument (SEK(2007)1417) som bifogats detta,

⁽¹⁾ Antagna texter, P6_TA(2008)0022.

⁽²⁾ Antagna texter, P6_TA(2007)0540.

Torsdag 21 februari 2008

- med beaktande av resolution 60/1 av den 24 oktober 2005 från FN:s generalförsamling om resultatet av världstoppmötet 2005, särskilt punkterna 138–140 om skyddsansvar,
- med beaktande av artikel 115.5 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Sedan 1998 har konflikten i Demokratiska republiken Kongo skördat 5,4 miljoner människoliv, och den fortsätter att vara den direkta eller indirekta orsaken till 1 500 dödsfall varje dag.
 - B. Striderna mellan den kongolesiska armén, den avsatta generalen Laurent Nkundas rebeller och de demokratiska styrkorna för Rwandas befrielse (FDLR, även kallade Interhamwes) har under flera månader orsakat den civila befolkningen i Norra Kivu-regionen ett oerhört lidande.
 - C. Under de senaste 18 månaderna har både Laurant Nkundas rebeller, FDLR:s styrkor och den kongolesiska armén själv begått massakrer, utsatt unga flickor, mödrar och äldre kvinnor för våldtäkter, tvångsrekryterat civila och barnsoldater och gjort sig skyldiga till många andra övergrepp och allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna i de östra delarna av Demokratiska republiken Kongo.
 - D. Monucs (förenta nationernas uppdrag i Demokratiska republiken Kongo) mandat baseras på kapitel VII i FN-stadgan, vilket innebär att alla nödvändiga medel får användas för att förhindra alla försök till våldsanvändning, som skulle hota den politiska processen, från utländska eller kongolesiska väpnade gruppers sida, till exempel före detta FAR (Rwandas militärstyrkor) och Interhamwes, och för att skydda civila som löper en omedelbar risk för att utsättas för fysiskt våld.
 - E. Den 25 januari 2008 meddelade FN:s generalsekreterares representant i Demokratiska republiken Kongo att observatörer skulle skickas ut för att övervaka vapenvilan i alla de områden som fram till dess hade ockuperats av de väpnade grupperna, och att Monucs kontor i Goma skulle förstärkas med både militär och civil personal.
 - F. Vid konferensen den 23 januari 2008 i Goma till förmån för fred, säkerhet och utveckling gavs löften om en gradvis demobilisering och vapenvila, enligt vilka alla stridande parter skulle lägga ned vapnen, alla icke-statliga styrkor skulle avväpnas, alla tvångsförflyttade i de östra delarna av Demokratiska republiken Kongo skulle återvända och återinstalleras och ett tillfälligt system för att övervaka vapenvilan skulle införas.
 - G. Det praktiska genomförandet av denna demobilisering ska klargöras inom ramen för den blandade tekniska kommissionen för fred och säkerhet, som leds gemensamt av regeringen för Demokratiska republiken Kongo och den internationella samordnaren för detta uppdrag.
 - H. FDLR har varit involverad i striderna och regionen hade blivit en tillflyktsort för dess styrkor.
 - I. Den kongolesiska armén förfogar inte över nödvändiga mänskliga, tekniska och ekonomiska resurser för att utföra sitt uppdrag i Norra Kivu, och detta är den främsta anledningen till att den utgör ett hot mot befolkningen i stället för att verka till förmån för folket och freden.
 - J. En politisk lösning måste uppnås på krisen i Norra Kivu för att konsolidera fred och demokrati och främja stabilitet och utveckling i regionen och därmed säkra välbefinnandet för folket i området kring de stora sjöarna.
 - K. Den 3 september 2007 träffades Mbusa Nyamwisi och Charles Murigande, utrikesministrar för respektive Demokratiska republiken Kongo och Rwanda, i Kinshasa som ett led i insatserna för att finna en lösning på konflikten i Norra Kivu.
 - L. Ett möte hölls den 28–30 januari 2008 i Beni, under ledning av Demokratiska republiken Kongos försvarsminister Chikez Diemu och Ugandas försvarsminister Crispus Kiyonga.

Torsdag 21 februari 2008

- M. Sedan slutet av 2006 har konflikten i Demokratiska republiken Kongo också inneburit att nästan 400 000 personer har tvångsflyttats. Totalt 800 000 tvångsflyttade personer befinner sig idag i Norra Kivu-provinsen.
- N. Inbördeskriget, som har pågått i tre år, har präglats av en systematisk plundring av landets tillgångar av den kongolesiska regeringens allierade och fiender.
- O. Det kommer att krävas flera års intensivt engagemang och stora investeringar, både från den kongolesiska regeringens sida och från det internationella samfundet, för att uppnå en betydande förbättring på hälsoområdet och en minskning av dödligheten i Demokratiska republiken Kongo generellt och framför allt i Norra Kivu.
- P. Den 3 februari 2008 drabbades området kring de stora sjöarna av en jordbävning med en styrka som uppgick till 6 på Richterskalan. Särskilt hårt drabbades städerna Bukavu och Goma samt området runt dessa, som också drabbats hårt av konflikterna. Många människor dog och skadades och allvarliga materiella skador orsakades.
- Q. Till följd av striderna i slutet av 2007 har många humanitära organisationer tvingats upphöra med sin verksamhet, samtidigt som hälsocentren inte erhåller leveranser i vissa fall även har övergivits av sin personal.
- R. Läkare utan gränser har påpekat att lokalbefolkningen och de tvångsflyttade i Norra Kivu gradvis försvagas och att de fortsatta striderna gör att det humanitära biståndet inte får tillträde till vissa områden som är i akut behov av livsmedelsbistånd och medicinskt stöd.
- S. Undernäring är en annan form av extrem sårbarhet hos befolkningen i Norra Kivu. Enligt uppgifter i Läkare utan gränser medicinska biståndsprogram har svälten i Norra Kivu nått en alarmerande omfattning och situationen för de familjer som inte nås av biståndet är mycket oroande.
1. Europaparlamentet är djupt upprört över de massakrer och brott mot mänskligheten som har begåtts under allt för många år i Norra Kivu, och uppmanar alla behöriga nationella och internationella myndigheter att åtala och systematisk döma de som begår dessa brott, oavsett vem de är. Parlamentet uppmanar också FN:s säkerhetsråd att brådskande vidta alla åtgärder som effektivt kan hindra alla nya anfall mot civilbefolkningen i Norra Kivu.
 2. Europaparlamentet konstaterar att Monuc trots sitt breda mandat inte har förfogat över tillräckliga medel för att kunna förhindra dessa massakrer, våldtäkter och plundringståg, tvångsrekryteringen av civila och barnsoldater samt många andra övergrepp och kränkningar av de mänskliga rättigheterna. Parlamentet uppmanar därför rådet och kommissionen att försäkra sig om att den senaste förstärkningen av Monuc leder till en avsevärd förbättring av säkerheten för folket i Norra Kivu, och om detta inte är fallet, att mycket brådskande uppmana FN:s säkerhetsråd att ge Monuc nödvändiga medel för att kunna uppfylla sitt uppdrag, det vill säga i första hand säkra ett effektivt och varaktigt skydd av civilbefolkningen i regionen.
 3. Europaparlamentet kräver nolltolerans för sexuellt våld gentemot flickor och kvinnor, som brukas som vapen i krig, och kräver stränga straff för de som gjort sig skyldiga till dessa brott. Parlamentet understryker vikten av att säkra tillgång till reproduktiva hälsotjänster i konfliktområden och flyktingläger
 4. Europaparlamentet välkomnar fredskonferensen i Goma, eftersom en politisk lösning måste uppnås på konflikten i de östra delarna av Demokratiska republiken Kongo. Parlamentet understryker dock, förutom den anmärkningsvärda frånvaron av företrädare för Interhamwes (FDLR), att löftena om demobilisering och vapenvila som gavs den 23 januari 2008 vid denna konferens är mycket bräckliga, och fortsätter därför att uppmantra samtliga aktörer i konflikten att konsekvent sträva efter att uppnå fred och att upphöra med såväl kränkningarna av de mänskliga rättigheterna och folkrätten, som alla anfall på civila och tillåta de humanitära organisationerna att bistå den civila befolkningen.
 5. Europaparlamentet erinrar om att det praktiska genomförandet av denna demobilisering ska klargöras inom ramen för den blandade tekniska kommissionen för fred och säkerhet, som leds gemensamt av Demokratiska republiken Kongos regering och den internationella samordnaren för detta uppdrag, och kräver därför att denna kommission inrättas snarast möjligt för att klargöra frågorna i samband med demobiliseringen.

Torsdag 21 februari 2008

6. Europaparlamentet välkomnar det möte som ägde rum mellan Demokratiska republiken Kongo och Rwandas utrikesministrar i september 2007, och uppmanar myndigheterna i Rwanda att konkret involvera sig i de olika insatserna för att lösa konflikten i Norra Kivu, särskilt när det gäller straffrättsliga förfaranden, avvärjning, demobilisering och repatriering av Interhamwes som befinner sig i Norra Kivu.
 7. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att brådskande frigöra medel på grund av den extremt allvarliga humanitära situation som befolkningen i Norra Kivu befinner sig i till följd av de konflikter som fortfarande pågår i regionen men också på grund av jordbävningen den 3 februari 2008, och att se till att de humanitära biståndsarbetarna kan utföra sitt uppdrag under bästa möjliga förhållanden.
 8. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att redan nu genomföra mycket omfattande medicinska biståndsprogram till förmån för civilbefolkningen i de östra delarna av Demokratiska republiken Kongo, för att både tillmötesgå befolkningens omedelbara behov, och för att påbörja det återuppbyggnadsarbete i regionen som kommer att bli nödvändigt.
 9. Europaparlamentet kräver att kontrollmekanismer införs, såsom Kimberleyprocessen, för att certifiera ursprunget för de naturresurser som importeras på EU:s marknad.
 10. Europaparlamentet uppmanar rådet samt varje enskild medlemsstat att bevilja folket i de östra delarna av Demokratiska republiken Kongo ett specifikt stöd.
 11. Europaparlamentet uppmanar EU-uppdraget i Norra Kivu, som planerats för mars 2008, att avlägga rapport till parlamentet.
 12. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Afrikanska unionens institutioner, den höge representanten för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, medlemsstaternas regeringar och parlament, FN:s generalsekreterare, FN:s säkerhetsråd, FN:s råd för mänskliga rättigheter, Demokratiska republiken Kongos president, parlament och regering och till Rwandas parlament och regering.
-